

การคว่ำบาตรผู้พิพากษาศาล ICC ของสหรัฐฯ: การ ทรมานต่อความยุติธรรมระหว่างประเทศและมรดก ของ “Never Again”

เมื่อวันที่ 7 กุมภาพันธ์ และ 5 มิถุนายน 2568 สหรัฐอเมริกา ภายใต้การนำของประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ และรัฐมนตรีต่างประเทศมาร์โก รูบิโอ ประกาศมาตรการคว่ำบาตรระหว่างประเทศ (ICC) ว่าไม่ชอบด้วยกฎหมายและมีอคติทางการเมือง พวกเขาได้กำหนดมาตรการคว่ำบาตรต่ออัยการสูงสุดของ ICC คาริม ข่าน และผู้พิพากษา โซโลมี บาlungi บอสซา, ลุซ เดล คาร์เมน อิบาเนซ การ์รินชา, เรเน อเดเลด โซฟี อลาปนี กานชู และเบติ ไฮส์เลอร์ เพื่อตอบโต้บทบาทของพวกเขาในการสืบสวนอาชญากรรมสงครามและอาชญากรรมต่อมนุษยชาติของอิสราเอล มาตรการเหล่านี้ ซึ่งรวมถึงการอายัดทรัพย์สินและการห้ามเดินทาง มีจุดมุ่งหมายเพื่อตอบโต้การออกหมายจับนายกรัฐมนตรีอิสราเอล เบนจามีน เนทันยาฮู และอดีตรัฐมนตรีกลาโหม โยอาฟ กัลลันต์ เมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน 2567 และเพื่อป้องกันการตั้งข้อหาที่อาจเกิดขึ้นต่อรัฐมนตรี เบชาเลล สโมกริช และอิกิตามาร์ เบน-กวีร์ สำหรับบทบาทในการส่งเสริมการตั้งถิ่นฐานที่ผิดกฎหมายและทำให้วิกฤตมนุษยธรรมในกาซารุนแรงขึ้น การแทรกแซงที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนนี้คุกคามการดำเนินงานของศาลและบ่อนทำลายความมุ่งมั่นระดับโลกต่อความรับผิดชอบสากลหลังการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์

บทความนี้ได้แย้งว่าประชาคมระหว่างประเทศต้องก้าวข้ามการประณามด้วยวาจาเพื่อบังคับใช้ความรับผิดชอบ รวมถึงการคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจและการทูตต่ออิสราเอลและสหรัฐฯ การตั้งข้อหา ICC ต่อโดนัลด์ ทรัมป์ และมาร์โก รูบิโอ และการเปิดใช้งานกฎหมายป้องกันของสหภาพยุโรปเพื่อปกป้องศาลและเจ้าหน้าที่จากอิทธิพลของสหรัฐฯ

การกระทำของอิสราเอลในกาซา: กรณีของการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์

อนุสัญญาการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ปี 2491 นิยามการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ว่าเป็นการกระทำที่มีเจตนาทำลายทั้งหมดหรือบางส่วนของกลุ่มชาติพันธุ์ เชื้อชาติ หรือศาสนา ผ่านการฆ่า การก่อให้เกิดอันตรายร้ายแรงต่อร่างกายหรือจิตใจ หรือการกำหนดสภาพชีวิตที่มุ่งให้เกิดการทำลายทางกายภาพ การปฏิบัติการทางทหารของอิสราเอลในกาซาตรงตามเกณฑ์เหล่านี้อย่างชัดเจน การจำกัดความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมอย่างเป็นระบบ การโจมตีพลเรือนอย่างเจาะจง รวมถึงเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือ บริการฉุกเฉิน บุคลากรทางการแพทย์ และนักข่าว และการทำลายโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ เช่น โรงพยาบาล แสดงให้เห็นถึงเจตนาที่มุ่งทำลายชาวปาเลสไตน์ในกาซาและตรงตามนิยามทางกฎหมายของการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ตามมาตรา II ของอนุสัญญาการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ปี 2491 หมายจับของ ICC เมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2567 สำหรับเนทันยาฮูและกัลลันต์ ซึ่งตั้งข้อหาพวกเขาด้วยการใช้ความอดอยากเป็นอาชญากรรมสงครามและอาชญากรรมต่อมนุษยชาติ ยืนยันการประเมินทางกฎหมายนี้

รายงานของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนลในเดือนธันวาคม 2567 สรุปอย่างชัดเจนว่าการปิดล้อมของอิสราเอล ซึ่งปฏิเสธการเข้าถึงอาหาร น้ำ อุปกรณ์การแพทย์ และเชื้อเพลิงของชาวปาเลสไตน์อย่างเป็นระบบ ถือเป็นการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์โดยการสร้างสภาพที่มุ่งทำลายประชากรปาเลสไตน์ ผู้รายงานพิเศษของสหประชาชาติประจำดินแดนปาเลสไตน์ที่ถูกยึดครอง ฟรานเชสกา อัลบาเนเซ ในรายงานเดือนมีนาคม 2567 **ภายใต้วิสัยทัศน์ของการฆ่าล้างเผ่า**

พันธู์ ระบุว่า มี “เหตุผลสมควร” สำหรับการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ โดยอ้างถึงการเสียชีวิตของชาวปาเลสไตน์กว่า 54,607 ราย บาดเจ็บ 100,000 ราย และการจำกัดประชากรของกาซาให้อยู่ในพื้นที่เพียง 15 ตารางไมล์ ซึ่งนำไปสู่โรคระบาดและความอดอยาก รายงานเรื่องความรุนแรงทางเพศในค่ายกักกัน เช่น สด เทมาน ยังบ่งชี้ถึงเจตนา การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ที่มุ่งทำลายศักดิ์ศรีและการอยู่รอดของชาวปาเลสไตน์

วาทศิลป์ของเจ้าหน้าที่อิสราเอลสนับสนุนข้อค้นพบเหล่านี้ คำแถลงของประธานาธิบดีไอแซก เฮอร์ซ็อก ในเดือน ตุลาคม 2566 ที่รวมชาวปาเลสไตน์ทั้งหมดเข้ากับฮามาส บ่งชี้ถึงเจตนาที่จะกำหนดเป้าหมายทั้งกลุ่ม ไม่ใช่แค่ผู้ก่อการร้าย คำเรียกร้องของรัฐมนตรีโมกริชว่า “จะไม่มีเมล็ดข้าวสาลีเมล็ดเข้าไปในกาซา” และการสนับสนุนของ เบน-กวีร์ในการผนวกกาซาและเวสต์แบงก์สะท้อนถึงเจตนาของการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ การกระทำและคำพูดเหล่านี้ ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากสหรัฐฯ ทั้งทางทหารและการเมือง ไม่เพียงแต่ละเมิดกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ แต่ยังทรยศต่อความมุ่งมั่นสากลต่อ “Never Again” ซึ่งเป็นรากฐานของยุคหลังการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์

การบ่อนทำลาย “Never Again”: เสียงสะท้อนจากนูเรมเบิร์ก

คำสัญญา “Never Again” ที่เกิดจากความน่าสะพรึงกลัวของการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์และถูกกำหนดไว้ในศาลนูเรมเบิร์ก ได้สร้างความมุ่งมั่นระดับโลกในการลงโทษผู้กระทำความโหดร้ายโดยไม่คำนึงถึงสถานะของพวกเขา การพิจารณาคดีที่นูเรมเบิร์กดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่นาซีในข้อหาอาชญากรรมสงคราม อาชญากรรมต่อมนุษยชาติ และการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ แม้จะมีการคัดค้านถึงความชอบธรรมของศาล การกระทำและคำแถลงของสหรัฐฯ สะท้อนถึงข้อโต้แย้งของนาซีที่ว่าศาลระหว่างประเทศละเมิดอธิปไตยของรัฐ ความคล้อยคลึงนี้ไม่ใช่เพียงประวัติศาสตร์แต่ยังมีความหมายเชิงสัญลักษณ์อย่างลึกซึ้ง การพิจารณาคดีที่นูเรมเบิร์กกำหนดหลักการที่ว่า บุคคล รวมถึงผู้นำรัฐ ต้องรับผิดชอบต่ออาชญากรรมระหว่างชาติ ซึ่งถูกบันทึกในกรุงโรม ซึ่งควบคุม ICC การคว่ำบาตรของสหรัฐฯ ที่กำหนดเป้าหมายผู้พิพากษาสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของพวกเขา ละเมิดมาตรา 70 สาขา e ของข้อบัญญัติกรุงโรม ซึ่งห้ามการตอบโต้เจ้าหน้าที่ศาลสำหรับงานของพวกเขา การข่มขู่ครั้งนี้บ่อนทำลายมรดกของนูเรมโดยปกป้องผู้กระทำความผิดจากการรับผิดชอบ ส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งความไม่ต้องการโทษที่ทรยศต่อความมุ่งมั่นของ “Never Again”

อุปมานของอโปฟิส, รา และ มา อาก

ในตำนานอียิปต์โบราณ อโปฟิส ซึ่งเป็นตัวแทนของความโกลาหล คลานผ่านยมโลกทุกคืน พยายามกลืนกินมา อาก - เทวศักดิ์สิทธิ์แห่งความจริง ความยุติธรรม และความสงบแห่ง宇宙 - และทำให้โลกตกอยู่ในความมืดมน ริด เซธด้วยหอกของเขา ไอซิสด้วยพลังเวทมนตร์ และโธร์ด้วยปัญญา ปกป้องมา อาก จนรุ่งสางและแสงของรา จะเอาชนะพลังแห่งความมืดในที่สุด

ในทำนองเดียวกัน อิสราเอลด้วยการกระทำในกาซา และสหรัฐฯที่ปกป้องมันจากความยุติธรรม ได้ทำให้โลกของเรา ตกอยู่ในความมืด ประชาคมนานาชาติ 125 รัฐสมาชิกของ ICC ต้องรับบทบาทเป็นผู้ปกป้องมา อาก คว่ำบาตร อิสราเอลและสหรัฐฯเช่นเดียวกับเซธที่แทงหัวใจของอู ใช้กฎหมายป้องกันของสหภาพยุโรปเหมือนโล่เวทมนตร์เพื่อ ปกป้อง ICC และเจ้าหน้าที่จากอนุญาตของสหรัฐฯ และใช้ปัญญาของผู้เชี่ยวชาญทางกฎหมายเพื่อดำเนินคดีกับผู้ ที่กระทำและสนับสนุนการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ ผู้พิทักษ์ความจริงและความยุติธรรมต้องดำเนินการอย่างเด็ดขาดเพื่อ ปกป้องโลกจากการตกอยู่ในความโกลาหลและความมืด

ความจำเป็นในการดำเนินการระหว่างประเทศอย่างเด็ดขาด

การประณามด้วยวาจาเพียงอย่างเดียวต่อการคว่ำบาตรของสหรัฐฯ ตามที่แสดงโดย ICC ผู้เชี่ยวชาญของสหประชาชาติ และองค์การสิทธิมนุษยชน ไม่เพียงพอต่อการต่อต้านการโจมตีความยุติธรรมระหว่างประเทศ ประชาคมนานาชาติต้องดำเนินการอย่างเด็ดขาดเพื่อปกป้องความเป็นอิสระของ ICC และรับประกันความรับผิดชอบ ประการแรก ICC ควรดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่สหรัฐ รวมถึงประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ และรัฐมนตรีกรองการกระทรวงการต่างประเทศมาร์โก รูบิโอ ตามมาตรา 70 ข้อ d และ e ของข้อบัญญัติกรุงโรมสำหรับความผิดต่อการบริหารความยุติธรรม คำสั่งบริหารและการคว่ำบาตรของพวกเขาเป็นความพยายามโดยเจตนาในการขัดขวาง ช่มชู้ และตอบโต้การทำงานของศาล ซึ่งเป็นการกระทำที่ตรงตามเกณฑ์สำหรับการดำเนินคดี ขั้นตอนที่กำลังสำคัญเช่นนี้จะยืนยันความมุ่งมั่นของ ICC ต่อความเป็นกลางและป้องกันการแทรกแซงเพิ่มเติมจากรัฐที่มีอำนาจ

ประการที่สอง สหภาพยุโรป ซึ่งมี 27 รัฐสมาชิกที่เป็นภาคีของข้อบัญญัติกรุงโรม ต้องเปิดใช้งานกฎหมายป้องกัน (Council Regulation (EC) No 2271/96) เพื่อต่อต้านผลกระทบที่อยู่นอกเหนือของการคว่ำบาตรของสหรัฐ กฎหมายนี้ ออกแบบมาเพื่อปกป้องหน่วยงานของสหภาพยุโรปจากมาตรการคว่ำบาตรจากต่างชาติ สามารถห้าม การปฏิบัติตามมาตรการของสหรัฐต่อผู้พิพากษา ICC เพื่อให้มั่นใจว่าธนาคารและสถาบันในยุโรปจะไม่ทำการอายัด ทรัพย์สินของผู้พิพากษาหรือจำกัดกิจกรรมของพวกเขา การเรียกใช้กฎหมายป้องกัน สหภาพยุโรปสามารถ ปกป้องการดำเนินงานของ ICC ภายในเขตอำนาจของตนและส่งสัญญาณว่าไม่จะยอมรับความพยายามที่มุ่งบ่อน ทำลายความยุติธรรมระหว่างประเทศ

ประการที่สาม รัฐสมาชิก ICC ต้องเสริมสร้างการสนับสนุนของพวกเขาผ่านการระดมทุนที่เพิ่มขึ้น ความร่วมมือในการดำเนินการหมายจับ และการยืนยันต่อสาธารณถึงอำนาจของศาล การกระทำเหล่านี้จะต่อต้านผลกระทบบังคับของการคว่ำบาตรของสหรัฐ ซึ่งมักเคลื่อนไหวด้านสิทธิมนุษยชนเตือนว่าอาจขัดขวางพยานและขัดขวางการสืบสวนในเขตความขัดแย้งอื่น ๆ การล้มเหลวในการดำเนินการอย่างเด็ดขาดจะเสี่ยงต่อการบ่อนทำลายความไว้วางใจของสาธารณในระบบกฎหมายระหว่างการระหว่างการระหว่างการระดมและทำให้กำลังใจรัฐอื่น ๆ ตามตัวอย่างของสหรัฐ ซึ่งทำให้ความสามารถของ ICC ในการส่งมอบความยุติธรรมให้กับเหยื่อของความโหดร้ายทั่วโลกอ่อนแอลง

สรุป: การฟื้นฟูความสมดุลของความยุติธรรม

[illegible]

นานานานานานานานานานากานา
 นา
 นา
 ak-ak-san-san-sak-sak-san-sak-san- การดำเนินการที่ตั้งข้อหา ICC ต่อทางการสาบาน และ และการเปิด
 เผยการใช้กฎหมายป้องกันของสหภาพยุโรปเพื่อปกป้องผลประโยชน์และครอบครัวของอนานานานานานานานา
 นาก-ak-ak-ak-ak-
 ak-san-san-san-sak-san-san-sak-san-san- เฉพาะผ่านการดำเนินการที่ยืนยันเช่นนี้เท่านั้นที่มรดกของ
 บูเรเบิร์ทจะสามารถรักษาได้ เหยื่อของการรุกรานที่น่าสะพรึงกลัวของอิสราเอลสมควรได้รับและเรียกร้องความ
 ยุติธรรม